

Vec C-424/07

Európska komisia proti Spolkovej republike Nemecko

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Elektronické komunikácie
— Smernica 2002/19/ES — Smernica 2002/21/ES — Smernica 2002/22/ES — Siete
a služby — Vnútroštátna právna úprava — Nové trhy“

Návrhy prednesené 23. apríla 2009 — generálny advokát M. Poiares Maduro I - 11434
Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. decembra 2009. . . . . I - 11449

Abstrakt rozsudku

*Aproximácia právnych predpisov — Elektronické komunikačné siete a služby — Regulačný rámec
— Smernice 2002/19, 2002/21 a 2002/22*

*(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/19, článok 8 ods. 4, smernica Európskeho
parlamentu a Rady 2002/21, články 6, 7 a článok 8 ods. 1 a 2, článok 15 ods. 3 a článok 16,
a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22, článok 17 ods. 2)*

Členský štát, ktorý prijme právne ustanovenia obmedzujúce diskrečnú právomoc národného regulačného orgánu (NRO), ktoré nedodržiavajú postupy prerokovania a konsolidácie uvedené v článkoch 6 a 7 smernice 2002/21, si nesplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 8 ods. 4 smernice 2002/19 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení, z článkov 6, 7 a článku 8 ods. 1 a 2, článku 15 ods. 3 a článku 16 smernice 2002/21 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby, ako aj z článku 17 ods. 2 smernice 2002/22 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb.

Vnútroštátne ustanovenie, ktoré výslovne stanovuje, že nové trhy nemajú byť regulované, iba že by určité prvky, ako neexistencia dlhodobu udržateľnej hospodárskej súťaže na trhu, preukázali túto potrebu, zasahuje do širokých právomocí priznaných NRO a bráni mu prijať opatrenia primerané každému jednotlivému prípadu a nie je tak v súlade s článkom 16 smernice 2002/21. Obmedzenie diskrečnej právomoci NRO, ktoré vyplýva z takéhoto ustanovenia, tak nevyhnutne ovplyvňuje jeho právomoc definovania trhu. NRO nebude schopný vykonať definovanie relevantných trhov v súlade s článkom 15 ods. 3 uvedenej smernice, keďže trhy identifikované v prílohe k odporúčaniu Komisie o príslušných trhoch výrobkov a služieb v sektore elektronickej komunikácie umožňujúcich reguláciu *ex ante* v súlade so smernicou 2002/21 patria už pod definíciu nového trhu stanovenú vnútroštátnou právnou úpravou.

Pri výkone svojich regulačných funkcií majú totiž NRO širokú právomoc, aby posúdili potrebu regulácie trhu elektronických komunikácií v závislosti od situácie v jednotlivých prípadoch. V súlade s článkom 15 smernice 2002/21 a najmä s odsekom 3 tohto článku sú NRO povinné v úzkej spolupráci s Komisiou definovať relevantné trhy v tomto odvetví. V súlade s článkom 16 tej istej smernice NRO následne vykonajú analýzu takto definovaných trhov a posúdia, či tieto trhy sú naozaj konkurenčné. Ak to tak nie je, príslušný NRO stanoví regulačné povinnosti *ex ante* podnikom s významným vplyvom na tomto trhu. Tieto články sa vzťahujú na odvetvie elektronických komunikácií vo všeobecnosti a zo svojej pôsobnosti nevylučujú nové trhy, ani žiadny iný trh.

Z článku 8 ods. 4 smernice 2002/19 a článku 17 ods. 2 smernice 2002/22 takisto vyplýva, že povinnosti uložené v súlade s týmito článkami vychádzajú z povahy zisteného problému, sú primerané a odôvodnené vzhľadom na ciele stanovené v článku 8 smernice 2002/21 a že prináleží NRO podporovať regulačné ciele uvedené v uvedenom článku 8 a teda, aby pri definovaní a analýze relevantného trhu, ktorý by mohol byť regulovaný, vykonal zoradenie podľa vážnosti týchto cieľov. Vnútroštátne ustanovenie, ktoré uprednostňuje iba jeden z týchto cieľov, akým je cieľ podpory efektívnych investícií do infraštruktúry a podpory inovácií, pri analýze potreby regulácie nového trhu zo strany NRO tak porušuje článok 8 ods. 4

smernice 2002/19, článok 8 ods. 1 a 2 smernice 2002/21, ako aj článok 17 ods. 2 smernice 2002/22 a obmedzuje diskrečnú právomoc NRO spôsobom, ktorý nie je v súlade s uvedenými smernicami.

Rovnako je v rozpore s článkom 16 smernice 2002/21 vnútroštátne ustanovenie, ktoré stanovuje obmedzujúcejšie podmienky, ako sú tie, ktoré stanovuje uvedená smernica na analýzu relevantných trhov, ktoré by mohli podliehať regulácii, akým je vnútroštátne ustanovenie, ktoré stanovuje ako kritérium na to, aby nový trh mohol byť výnimočne podrobený regulácii *ex ante*, riziko dlhodobej prekážky rozvoja trvalo udržateľného súťažného trhu na týchto trhoch.

Napokon vnútroštátne ustanovenie, ktoré stanovuje zásadu neregulácie nových trhov, obmedzuje právomoc NRO podriaďiť nové trhy definovaniu a analýze trhu. To nevyhnutne implikuje za určitých okolností nedodržanie postupov stanovených v článkoch 6 a 7 smernice 2002/21, na ktoré odkazujú článok 15 ods. 3 a článok 16 ods. 6 tej istej smernice, pokiaľ ide o definovanie a analýzu trhu.

(pozri body 55, 56, 61, 64, 66, 78, 82, 83, 86, 90, 91, 93, 94, 98, 99, 105, 106, 108 a výrok)